

Septimana V.

Dominica IV. Quadragesima.

LÆTARE.

De Christo spinis coronato.

Dirissima Christi flagellatio nondum exsatiavit furentium satellitum rabiem: aliud invenere tormenti genus. Iterum exuentes Christum, cblamydem coccineam circumdederunt ei, & plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus: arundinem etiam dederunt in dextram Christi, & genu flexu illuserunt ei, expuentes in faciem ejus, & caput arundine percutientes.

Reflexio.

- E**xuentes Christum, cblamydem coccineam circumdederunt

derunt ei. Heu! quousque tandem
 sæviit crudelis furor! Vestem, quæ
 fauciato Christi corpori tenacius ad-
 hæsit, non abque novis vulneribus
 diripiunt, & purpuræ eum induunt
 obsoleta, lacera, fordida. Profe-
 cto detestanda est hæc crudelis Ju-
 dæorum insania, & si recte sentis,
 utique eam detestaris & tu? Sed
 cur non potius detestaris luxum ve-
 stium tuarum, fimbrias tuas, cin-
 cinnos tuos, & tot mollia orna-
 menta tua, quibus tam solícite te
 ornas ad ostentationem, & ocu-
 lorum illecebras, & forte non nul-
 lis ansam præbes peccatorum?
 Hæc sunt, quæ tot doloribus &
 opprobriis expianda erant Christo.
 Vilipende igitur, & projice abs te
 ornamenta terrena, si optas cæle-
 stia.

II. *Plectentes coronam de spi-
 nis imposuerunt capiti ejus.* Dicitur
 non potest, qua vi, quo furore,

& quanto cum impetu spinas, & aculeos intruferint in caput JESU: certe non uno lethali vulnere & cranium, & cerebrum, & tempora fauciata sunt. Omnia hæc gesta sunt ad cumulandos Christi dolores, & ignominiam, ne scilicet Regi ludicro, qualem esse JESUM volebant, ludicrum quoque deesset diadema. Sed quæ tua Christum Regem colendi est ratio? an aliud agis, quando tot impuras cogitationes, tot fædas rerum imagines, tot turpia desideria in animo foves tuo? Tot certe spinis, & aculeis configis caput JESU, quot fædis cogitatibus, & illicitis desideriis commaculas tuam animam.

III. *Etiam arundinem dederunt in dextram Christi, & genuflexo illuserunt ei.* Quod deerat ad perfectum ludicri Regis simulacrum, id sceptrum fuit: huic substituerunt arun-

arundinem, quam inseruerunt manibus Christi, & flectentes genua propudiosis modis illuserunt ei. His modis indignis JESUM traduxerunt Judæi increduli: tu vero credis Christum esse verum Regem ac DEUM tuum, & quomodo audes illi illudere? Manibus Christi inseris arundinem fragilem, quando melioris vitæ proposita quidem concipis, sed levissima tentatione victus iterum infringis. Semper proponere, & nunquam emendare, quid est aliud, quam DEO illudere?

Affectus.

JESU mi! Quid est, quod tu Rex verus Regum, & Dominus Dominantium spinis coronari, indui vili purpura, & pro Rege ludicro haberi volueris? Scio mi JESU! voluisti hæc sustinere propter me. Tot impuræ, tot superbæ, tot prævæ cogitationes meæ, & animi

mei levitas ac inconstantia has capiti tuo pœnas intulerunt. Sed parce Domine ! parce dolenti de peccatis meis ! Non cogitabo post-hac aliud, nisi te JESUM Christum, verum Dominum, ac Regem meum, quem semper colam corde humili, & adorabo in spiritu & veritate.

ORATIO ECCLESIAE.

Concede, *quæsumus omnipotens DEUS, ut, qui ex merito nostræ actionis affligimur, tuæ gratiæ consolatione respiremus. Per Dominum nostrum &c.*

Statio ad sanctam crucem in Jerusalem. Indulgentiæ plenariæ, & liberatio animæ ex purgatorio.

DIES

DIES LUNÆ.

De Christo plebi exhibitō a
Pilato dicente : Ecce homo !

Pilatus timens occidere Christum
innocentem , varia agitavit
consilia , quibus eum eriperet mor-
tis supplicio. Idcirco opportunum
esse existimabat , si toto flagellatum
corpore , coronatum spinis , ac san-
guine perfusum populo exhiberet ,
ut miseranda hac Christi specie per-
motus , ab iniquo postulato desiste-
ret. Ducit proinde eum foras , &
plebi spectandum exhibens ait : Ecce
homo !

Reflexio.

1. **P**ilatus Christum in miseran-
da specie populo spectandum
exhibens ait : Ecce homo ! Intue-
re hominem toto corpore flagel-

latum & vulneribus faucium ! Hic homo est DEUS, & Rex tuus. Pro sceptro tenet arundinem, vilem lacernam gestat pro purpura, pro corona spinas. Vah ignominiam detestandam ! Sed quis hanc intulit DEO & Regi tuo ? Hæc est fructus scurrilitatum, & spurcitiarum tuarum, quibus toties ad risum provocare sodales tuos non erubescis. Ah ! pudeat tot jocis fordidis contaminare linguam, quam toties tangit sacrum corpus JESU.

II. *Ecce homo !* Intuere hominem spinis coronatum ! Hic homo est DEUS, & Pater tuus. Ridetur & traducitur ab omnibus ; illius divina facies fæde conspuitur, & sacratum caput percutitur arundine. Vah audaciam execrandam ! Sed quis tanta ausus est contra DEUM & Patrem tuum ? Hi sunt fructus inobedientiæ tuæ, qua toties re-
fra-

fractarius es siue parentum, siue moderatorum, siue superiorum tuorum voluntati, ac imperio. Ah! quando tandem altius in animum demittes, & vitam diriges juxta illud cæleste oraculum: qui vos audit, me audit: qui vos spernit, me spernit.

III. *Ecce homo!* Intuere hominem sanguine perfusum! Hic homo est DEUS, & Magister tuus. Huic illuditur tanquam fatuo, hic habetur pro stulto, vilipenditur, spernitur, mille opprobriis afficitur a vilissimis homuncionibus. Vah insaniam diris omnibus devovendam! Sed quis tot opprobriis affecit DEUM & Magistrum tuum? Hi sunt fructus obfirmatæ in malo voluntatis tuæ, qua continuo resistis tot sanctis inspirationibus, & conscientiæ stimulis, & sequi renuis monita & doctrinam Christi. Ah! merito time: ne olim audias
au-

audias a divino Iudice triste illud :
Vocavi te, & renuisti, in interitu
tuo ridebo.

Affectus.

JESU mi ! Rex supreme ! Pater
amantissime ! Dilectissime Magi-
ster ! Tuis me totum addico ob-
sequiis, doctrinæ, & exemplis.
Accipe me in subditum, filium, &
discipulum tuum. Tibi soli deinceps
serviam, mandatis tuis obe-
diam, doctrinam tuam sequar. Sem-
per ero subditus fidelis, filius obe-
diens, & humilis discipulus tuus.

ORATIO ECCLESIAE.

Presta, *quesumus*, Omnipotens
DEUS : ut observationes sa-
cras annua devotione recolentes,
& corpore tibi placeamus & mente.
Per Dominum nostrum &c.

Statio ad sanctos quatuor Corona-
tos. Indulgentia 10000. Anno-
rum. **DIES**

DIES MARTIS.

De Christo iterum accusato
apud Pilatum.

*V*iso tam miserando flagellati,
& spinis coronati Christi simulacro sperabat Pilatus mitigandam
Judeorum sevitiem, & flectendos
animos ad saniora consilia: sed
actum egit, iterum iterumque tam
Pontifices, quam ministri crucem,
& mortem Christi inclamant: cla-
moribus causas addunt: quia Fi-
lium DEI se dixit, & quod leges &
Jura id exigant.

Reflexio.

1. *P*ontifices & ministri incla-
mant crucem & mortem
Christi! Debuissent Pontifices &
ministri compescere clamorem
plebis, & contra furorem ejus
tueri

tueri JESUM innocentem: at illi præ reliquis ardebant, & vocibus repetitis postulabant mortem Christi. Sic maxima sæpe scelera fiunt a maximis, ab illis scilicet, quorum interest ea punire, & extirpare. Cave tu, qui cæteris præes, cave diligenter: ne verbo, aut exemplo corumpas eos, quos erudire debes, & dirigere in viam salutis. Væ tibi! si illis sis author impietatis, quibus dux esse debes ad culmen virtutis.

II. *Inclamant mortem Christi, quia Filium DEI se dixit.* An ergo tam grande nefas est, & morte crucis piandum, esse DEI Filium? An non potius signum & nota est melioris vitæ, ac æternæ beatitudinis? Sed aliter fere sentit, & comparatus est infelix mundus. Plerumque odio habet filios DEI, & cur? quia pravis sæculi moribus se nolunt conformare. Interea quanto magis
hos

hos mundus cruciat, tanto illis prodest magis: virtus eorum in infirmitate perficitur, & rebus adversis cumulantur merita. Tu nunquam formida dici, & esse filius DEI. Si talis es: habebis JESUM constantem in adversis socium, & fidelem adiutorem.

III. *Inclamant crucem Christi, quod leges id exigant.* Quod furor imperavit, id legi tribuunt, ut specioso virtutis colore scelus obtegant. Ubi extat illa lex? quis? aut quando eam condidit? An non aliam legem in cordibus hominum posuit DEUS, quæ crucifigere vetat innocentem? Cur huic non obtemperant? Nempe circumferunt legem in ore, sed in animo gerunt odium, & spirant vindictam. O perversos hypocritas! sed & te perversum! qui legem Christi observas tantum ad speciem, ac fere in iis, quæ in hominum

num oculos cadunt : clam autem heu ! quoties eam violas fædis criminibus ? Scito : quidquid agis in abscondito , olim prædicabitur super tecta.

Affectus.

JESU Christe, Fili DEI vivi ! Tu ad crucem posceris , quia Filius DEI es, qui venisti in hunc mundum , ut pretioso sanguine tuo mundum redimeres. O quantas tibi debeo gratias , quod mei amore in terras descendere , & tanta pro me pati sis dignatus. Domine ! non fugiam deinceps quælibet adversa pati amore tui , ut non solum dici , sed etiam esse mereas filius DEI.

ORATIO ECCLESIAE.

S*Acra nobis , quaesumus Domine , observationis jejunia , & pia conversationis augmentum , & tuae pro-*

dit voluntati eorum, ut crucifigeretur, quam mortis sententiam humili corde acceptat JESUS.

Reflexio.

I. **P**Opulus incondito clamore, postulat mortem Christi.

Quis populus est adeo immitis, audax, & crudelis, ut non exhorrescat postulare mortem innocentis? Est populus, quem tantopere dilexit JESUS, cujus salutem quæsit unice, cui amorem suum tot præclaris beneficiis est contestatus: ille, ille populus Christi mortem fitit, petit, instat, urget, clamore, tumultu, furore. Abominaris hanc enormem populi audaciam & ingratitude? Sed cur non magis abominaris tuam? Nunquid tu ille es? qui Christi mortem postulasti toties, quoties ultro quæсивisti peccandi occasiones & pericula, in quibus, quantum erat
in

in te, denuo occidere voluisti Christum. Statue ergo manibus, pedibusque fugere has ædes, hos sodales, hæc conventicula, in quibus toties ad mortem postulasti Christum.

II. *Pilatus Christum damnat ad mortem.* Vah iniquam, & crudellem Pilati sententiam! Toties agnovit Christum innocentem: & nihilominus damnat ad mortem. Tradit insuper voluntati eorum, quos novit esse hostes Christi infensissimos, & infano in illum odio, ac furore accensos. An major in Judice excogitari iniquitas, & crudelitas potuit? At si tanta, & tam atrox fuit iniquitas Pilati, qui Christum ad mortem damnavit semel, quanta esse debet tua, qui eum millies peccatis tuis occidisti? Ingemisce: quia multiplicatæ sunt iniquitates tuæ super numerum arenæ maris.

III. *Christus acceptat mortis sententiam.* Quam humili corde, quam placido vultu, & animo prompto sese subjicit ferali sententiæ JESUS innocens! Obedit DEUS homini, creator creaturæ, virtus sceleri: & hoc amore tui. An tanta demissione atque animi promptitudine tu homo obedis DEO? Ah! quam segnis, & imperfecta est tua erga DEUM obedientia! Toties reluctaris obtemperare consiliis & præceptis illius: tergiversaris etiam te submittere dispositionibus, & queris contra DEI providentiam. Eja age, JESUM respice, & te, tuæque omnia divinæ dispositioni committe. Novit DEUS infinite sapiens, quid tibi profit: non vult infinite bonus, quod non prodest.

Affectus.

JESU humillime! tu hostium tuorum voluntati te ultro subjecisti,

sti, factus obediens usque ad mortem. Ne permittas me, quæso, perversæ voluntati meæ! Tuæ me totum quantum subjicio dispositioni ac providentiæ. Age mecum, sicut scis, & vis. Nihil volo, nihil nolo, præterquam quod tu vis, aut non vis. Fiat de me, circa me, & mea omnia sanctissima voluntas tua nunc, & in sæcula.

ORATIO ECCLESIAE.

DEUS, qui & justis præmiâ meritorum, & peccatoribus per jejunium veniam præbes: misere supplicibus tuis, ut reatus nostri confessio indulgentiam valeat percipere delictorum. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad sanctum Paulum. Indulgentia 10000. Annorum, & remissio tertiæ partis peccatorum.

DIES JOVIS.

De Christo bajulante crucem.

Pronuntiata mortis sententia, ut crucifigeretur, **JESUS** absque ulla tergiversatione humeros suos supponit ligno crucis: hanc bajulans exiit in eum, qui dicitur *Calvaria* locum. Ne succumberet gravissimo ponderi, apprehensus est *Simon Cyrenensis*, veniens de villa, ut in cruce ferenda adjuvaret **JESUM**, quem secuta est ingens multitudo populi, & mulierum.

Reflexio.

I. **C**hristus bajulans crucem exiit in *Calvaria* locum.

Dici non potest, quam suavi affectu impositam sibi crucem amplexus sit Christus! Non eum absteruit

ruit crucis infamia, non vulnerum ac dolorum acerbitas, non gravitas ponderis viribus major; bajulavit crucem cum gaudio, in ea portans totius mundi delicta. An non & tu pondus addidisti peccatis tuis cruci Christi? Et tamen audes conqueri, murmurare, lamentari, si cruce modica te premat DEUS. Siccine solus totum crucis pondus portabit JESUS innocens? & tu peccator! tot pænas commeritus, continuo deliciis & voluptatibus afflues?

II. *Apprehensus est Simon Cyrenensis, ut in cruce ferenda adjuvaret JESUM.* Quamvis invictus, particeps tamen crucis Christi est factus Simon. Accendit hoc illi lumen mentis, ut Christum esse DEUM crederet, & attulit donum gloriæ, ut eum, in quem credidit, æternum possideret. Si DEUS tantas gratias largitus est illi, qui cum

Christo tulit crucem invitus: quantas dabit tibi, si volens, lubensque feras? Eja ergo! vices Simonis obi, & socia te Christo in ferenda cruce. Non absterreat te pondus, non labor ferendi crucem, nec infamia crucis. Porta illam, non invitus, sed animo lubenti: & senties, quod non sit alia tutior ad cælum semita, quam via crucis.

III. *Christum secuta est ingens multitudo populi, & mulierum.* Beatum populum! beatas mulieres! quibus licuit sequi JESUM: at non omnes ad sequelam Christi una eademque impulit ratio. Istos movit dolor, & commiseratio, illos, ut Christum crucifigerent, alios, ut spectarent crucifixum: sed heu! neminem, ut tolleret crucem, & crucifigeretur cum eo. Quæ tua (si tamen sequeris) est Christum sequendi ratio? An non prospera te magis trahunt, quam adversa? Cur

usque adeo horres crucem, & fugis adversitates, quibus traheris ad DEUM? Age! tolle crucem tuam, quam DEUS mittit, & sequere JESUM, ferendo illam cum gaudio. In cruce vita, in cruce solatium, in cruce salus, & æterna felicitas.

Affectus.

BONE JESU! Tu cum gaudio es amplexus, & portasti crucem, ut & ego patienter ferrem, & amarem crucem. Non ego deinceps aliud quæram solatium, quam in cruce. Quandocunque, & qualiscunque crux te volente mihi obveniet, eam lubens acceptabo de manu tua. Suspirabo itendidem, cum Andrea: Salve o bona crux! diu desiderata, folicite quæsitâ, ardentèr concupita! Accipe me, ut Domino meo reddas me, qui per te redemit me.

ORATIO ECCLESIAE.

PRESTA quæsumus Omnipotens
DEUS, ut quos jejunia voti-
 va castigant, ipsa quoque devotio
 sancta letificet, ut terrenis affecti-
 bus mitigati facilius caelestia capia-
 mus. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad sanctos Sylvestrum &
 Martinum. Indulgentia 10000.
 Annorum.

DIES VENERIS.

De fletu mulierum in crucis
 bajulatione.

MULIERES, quæ cum reliqua tur-
 ba sequebantur Christum por-
 tantem crucem, plangebant, & fle-
 bant. Hos planctus, & lacrymas
 justus dolor expressit, & affectus
 commiserationis, quo ferebantur in

JE-

JESUM, quem viderant positum in tantis tormentis : at *JESUS* ad eas conversus ait : *Filiæ Jerusalem ! nolite flere super me, sed super vosmet ipsas flete, & super filios vestros.*

Reflexio.

I. *Christus flentibus mulieribus ait : Nolite flere super me.* Profecto justissimã flendi causam habuerunt filiæ Jerusalem ! Excitavit lacrymas, & lamenta mulierum vehemens dolor, & compassionis affectus, quo ferebantur in *JESUM* fatiscentem sub mole crucis, & propediem crucifigendum : attamen fletum lugubrem, & femineos ululatus prohibuit *JESUS*, qui crucem portandam sibi putavit cum lætitia. Certe non fletu & lamentis, sed gaudio & exultatione digna est crux, & adversitas. Nota est & signum electo.

torum DEI. Castigat Pater filium, quem amat; & DEUS premit crucibus, quos diligit, & a quibus diligitur. Beatum te! si cruciat te.

II. *Flentibus mulieribus ait JESUS: Super vosmet ipsas flete.*
 En: quæ lamentorum & fletus tui causa esse debeat? non alia, quam tu ipse, & innumerabilia peccata a te commissa. Heu! quam lacrymas amaras sæpe fundis, si forte mors patronum vel amicum auferat; si honoris, famæ, opum, aut gratiæ Principis jacturam facias, si de valetudine, aut vita pericliteris: & cur non magis defles DEI offensas a te commissas, quibus toties inestimabilem DEI gratiam, æterna cæli gaudia, DEUM perdidisti? Ah! non cessa, donec vivas, flere ac deflere hæc animæ damna lacrymis inenarrabilibus.

III. *Flen-*

III. *Flentibus mulieribus ait***JESUS** : *Flete super filios vestros.*

Aliam rursus flendi materiam mulieribus suppeditavit JESUS, filios nempe, & filias. O quantam hi sæpe præbent lugendi flendique causam sive parentibus, sive moderatoribus suis? illis scilicet, quorum nimia indulgentia declinarunt a via salutis in vias pravas. An non & tibi hæc causa flendi est? Si salus tua tibi cordi est, non modo tua, sed & aliena deflebis crimina, & ea maxime, quorum tu quomocumque causa extitisti. Væ tibi! nisi amare defleas scandala, quæ dedisti pusillis, & innocentibus. Sed nec flere satis est: probæ vitæ exemplis compensanda sunt damna, quæ pravis moribus, incautis sermonibus, nimia indulgentia, aut negligentia tua intulisti proximo.

Affe-

Affectus.

Quis tribuet oculis meis abundantem lacrymarum fontem ad eluendas sordes & maculas, quibus mea & aliena crimina fæderunt infelicem meam animam. O bone JESU ! Permitte me miscere lacrymas meas pretioso sanguini tuo, quem effudisti pro meis, & totius mundi delictis. Hoc sancto lavacro lava me, quæso, ab iniquitatibus meis, & a peccatis meis munda me : sed & ab alienis parce seruo tuo.

ORATIO ECCLESIAE.

DEUS ! qui ineffabilibus mundum renouas Sacramentis : presta quæsumus, ut Ecclesia tua, & eternis proficiat institutis, & temporalibus non destituatur auxiliis. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad S.Eusebium. Indulgentia
10000. Annorum,

DIES

DIES SABBATI.

De crucifixione Christi.

Vix lassus, totusque fatiscens ad montem Calvariae pervenit JESUS: & continuo iterum vestibus exuitur, ac nudus raptatur ad lignum crucis: huic violenta manu insternitur resupinus, & per repetitos malleorum ictus manus, pedesque ferreis clavis affigitur: atque ita crucifixerunt eum.

Reflexio.

I. *Crucifixerunt eum.* Ergo huc tandem recidit DEI Filius, ut velut post natos homines sceleratissimus ageretur in crucem? Crucifigitur exutus vestibus, toto corpore nudus, repletus vulneribus, inter dolores & cruciatus acerbissimos. Obstupescis ignomi-

miniosum hoc, & atrox supplicii genus? Obstupesce potius, ac detestare peccatorum tuorum malitiam & multitudinem, quæ tam atrocis supplicii causa extiterunt. Tu lictor fuisti, tu Christum in crucem egisti toties, quoties in peccatum grave consensisti. Ecquando tandem peccatis tuis offendere, & DEUM tuum defines crucifigere?

II. *Crucifixerunt eum.* Exercuerunt in Christo crudelitatem plus quam barbaram. Perfoderunt tenerrimas manus ejus, & ferreis clavis, iisque trabalibus affixerunt cruci. Horrescit animus cogitare inauditam hanc barbariem: sed & horret cogitare impias manus tuas, & crudelem dextram, quam toties ad illicitos tactus, & sæda carnis oblectamenta extendisti. Hi tactus, hæc sensuum oblectamenta sunt scelera illa, quæ repetitis ictibus, ac vulneribus in-

no.

innocentes Christi manus perfoderunt: & tamen non dum cessas impuris manus tuas commaculare flagitiis?

III. *Crucifixerunt eum.* A manibus ad pedes transit impia crudelitas. In hos pariter clavis ferreis, & ferocibus malleorum ictibus sævitum est. Vulnere erant tanta, ut e singulis, velut e scaturigine, torrentes sanguinis prorumperent, qui omnem circum terram inundabant. En: quas pœnas Christi pedibus attulere impii gressus tui? Ut fruaris voluptate male concupita, ut nummis aureis crumenam dices, ut elucteris ad evanidi honoris culmen, quæ non tentas? Pro servanda, aut recuperanda DEI gratia, pro augenda DEI gloria heu! quam parum, aut nihil agis? Inutiles sunt omnes gressus tui, quos non dirigis ad DEI gloriam, & animæ tuæ, pro-

K

ximo-

ximorumque tuorum æternam salutem.

Affectus.

Domine ! si est iniquitas in manibus, aut pedibus meis, tu, quæso, pro illa satisfac ! Offer dolores & vulnera manuum & pedum tuorum æterno Patri ad impetrandam misericordiam mihi misero peccatori. Custodiam deinceps ab illicitis manus meas, & puras ad te levabo. Sed & gressus meos te adjuvante non alio dirigam, quam in viam salutis æternæ.

ORATIO ECCLESIE.

Flat Domine, quæsumus, per gratiam tuam fructuosus nostra devotionis affectus : quia tunc nobis proderunt suscepta jejunia : si tue sint placita pietati. Per Dominum nostrum &c.

Statio ad S. Nicolaum in carcere.
Indulgentiæ plenariæ,

Septi